

Klima- og miljøverndepartementet

Pb. 8051 Dep.

0031 Oslo

Deres referanse:
19/1064-10Vår referanse:
200900073Dato:
16.08.2019**Forslag om å heve strafferammen mv. i lakse- og innlandsfiskeloven**

Vi viser til høringsnotat av 7. mai 2019 med forslag til endring i lov 15. mai 1992 nr. 47 om laksefisk og innlandsfisk.

Merknadene følger nummereringen i høringsnotatet.

Pkt. 3.2

ØKOKRIM er enig i at det ut fra lovbruddenes omfang og art som beskrevet i notatet, er grunn til å øke strafferammen til fem år.

Det vil gi grunnlag for fengselsstraff, ikke bare bøtestraff som er praksis i dag, noe som synes nødvendig ved omfattende miljøkriminalitet med liten oppdagelsesrisiko. ØKOKRIM deler departementets inntrykk av at det er relativt få saker i politidistriktene med tidvis lang saksbehandlingstid, høy henleggelsesprosent og lave reaksjoner.

Antall straffesaker etter lakse- og innlandsfiskeloven har sunket dramatisk fra om lag 700 saker i året rundt tusenårsskiftet til 68 saker i 2018. Årsakene til dette er sammensatte, men først og fremst at SNO har fått hjemmel til å ta straffeprosessuelt beslag i garn. De saker som da gjenstår er nok de mest alvorlige.

I høringen fremgår det f.eks. i første avsnitt på s. 4: "*Etter det departementet erfarer er det aldri ilagt andre straffereaksjoner enn bøter ved ulovlig garnfiske eller anadrome laksefisk. Bøtene er også ofte så lave at det tilnærmet blir å betrakte som driftsutgifter på et ulovlig fiske. Bøtenivået bør heves betraktelig.*" I tillegg til dette mener ØKOKRIM at økt strafferamme med reell mulighet for fengselsstraff er et viktig signal i så måte. Det taler for at området får den betoning det ut fra allmennpreventive hensyn og ulovlighetenes antatte omfang krever. Mange av disse sakene har også et aspekt av økonomisk motivert kriminalitet, f.eks. ved at det kan være snakk om en betydelig vinning ved det ulovlige fiske.

I høringsnotatet er det pekt på at heving av strafferammen også er ment å gi et klart signal til påtalemyndigheten om at den i større grad bør prioritere denne typen saker. En heving av strafferammene vil etter ØKOKRIMs oppfatning også tydelig signalisere at dette området skal prioriteres også av politiet. Det vil videre være et signal til forvaltningen at de alvorligste sakene skal anmeldes.

Fem års strafferamme gir anledning til teknisk peileutstyr på garn eller annet redskap etter straffeprosessloven § 202 b.

Det er viktig at politiet beholder påtalekompetansen etter § 49 første ledd, og at statsadvokaten har påtalekompetanse etter § 49 andre ledd, slik det er foreslått i høringen.

Til oppramsingen av hvilke bestemmelser som bør være straffbelagt har vi dessverre ikke hatt anledning til å forelegge departementets utvelgelse for politidistriktene nå, og vi legger den til grunn.

Pkt. 3.3

Det er liten tradisjon for å angi når det foreligger uaktsomhet i straffebudets ordlyd. Dette er etter ØKOKRIMs syn fornuftig, ettersom den enkelte sak må vurderes ut fra omstendighetene i akkurat den saken. Selv om momentene i nytt § 49 tredje ledd ofte er relevante, er de ikke uttømmende og ordlyden fremstår for absolutt. ØKOKRIM foreslår derfor at hele nytt § 49 tredje ledd utgår, så kan det gjøres en bred, alminnelig aktsomhetsvurdering i hver sak.

Pkt. 4-6

ØKOKRIM støtter forslagene og viser til departementets begrunnelse.

Ut fra allmennpreventive hensyn peker ØKOKRIM på at adgangen til overtredelsesgebyr ikke må føre til at få eller ingen saker anmeldes til politiet. En straffereaksjon vil gjerne ha større preventiv effekt enn et gebyr, særlig når den går ut på fengsel.

Med hilsen

Trond Eirik Schea
ØKOKRIM-sjef

Hans Tore Høviskeland
Avdelingsleder

Kopi: Riksadvokaten
Politidirektoratet